

→ Vpravo vedle ostří lze vylézt lehkým Komínem pod Horní skálu. Zleva doprava ji protíná lehký, ale delikátní Tra-verzník.

Sestoupíme-li vpravo pod Střední věž, uvidíme (a můžeme si i zkusit vylézt) nejtěžší výstupy celých Čertových skal. Bříško se jmenuje po vydutém hladkém skalním břichu, které se špatně přelézá, Taštička po nejdůležitějším, ale skrytém zachytu, který připomíná velikost právě taštičku, Žebřík je lehčí a Schodiště úplně nejlehčí.

Vpravo od Střední věže se vypíná mohutná Severovýchodní věž. Nejpopulárnější výstup na ni se jmenuje Kazatelna, podle balkónku v polovině skalní hrany, kterou cesta vede. I když není tento směr příliš těžký, je zá-ludný. „Vylezl jsem vysoko nad kruh a teprve tam jsem musel udělat nejtěžší krok,“ popisuje své několikaverť-nové dobrodružství lezec Robert Polák. „Nepovedlo se, já začal padat hlavou dolů, země se strašně rychle přibližovala a já spoléhal jen na svého partnera, který lano držel.“ Pád skončil těsně nad zemí, Robert se praštil do hlavy, ale díky přilbě a pozor-nému partnerovi vše přežil.

Tuto věc nepřímou kome-ntuje vedoucí horolezecké školy Horosport Praha Petr

Snímky: Jakub Turek

Piskač: „Prvolezec to má vždy těžší. Zatímco druhý se může při lezení kdykoliv posadit, lano ho vždycky zadrží a on se nanejvýš zhoupne, ten první musí pečlivě promýšlet, kde umístí své postupové jištění, kde zřídí jisti-tící stanoviště a mnoho dalších věcí.“

Horolezecké školy a kursy

Černolice jsou teď na podzim velmi oblíbeným teré-

nem pro školení v oddílo-vých či školních horolezec-kých kurzech a v komerč-ních horoškolách.

Instruktoři na nich mohou svým klientům zajistit bez-pečí a přitom si každý užije adrenalinu do sytosti.

Najít dobrou školu ovšem není příliš jednoduché. Ko-merční výuka přijde na pět až patnáct tisíc korun za rok, a proto kursy často vedou i lidé, kteří jsou sice dobrými horolezci, ale nic

víc. Jenže výuka vyžaduje i spousty pedagogických do-vedností, instruktor musí během ní zapomenout na vlastní lezecké ambice a navíc musí mít odpovídá-jící vzdělání.

Kurs ve škole nebo v od-díle je proti komerční horo-lezecké škole levnější, ale obvykle vyžaduje od frekven-tantů daleko více osobní ini-ciativy. Nováček se v tako-vém případě obvykle nejvíce naučí tak, že okouká, jak to

Jak na to s Petrem Piskačem, vedoucím horolezecké školy

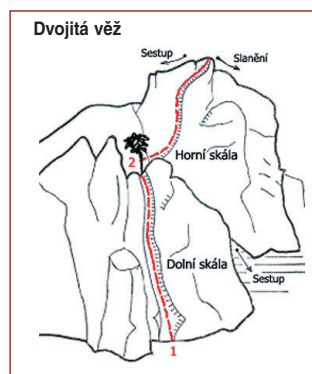

1. Dvojité věž / Dolní skála – Komínem (obtížnost II)

Krátký, ale hezký komín, kde se lze dobře zajistit proti pádu vlastními pomůckami. Nahoře se je možné se uvázat k silné bříze a jistit druhého lezce. Sestupuje se pěšky. Bohužel na cestu Vzdechy (obtíž-nost IV) vedle tohoto komínu, která vede stěnou přímo přes kruh, mám nehezkou vzpomínku. Jeden frajer, na kterém bylo vidět, že mu chybí základní horolezecké zkušenosti, se chtěl vytáhnout před kamarády a směle se pustil do oné stěny se zarputilostí sobě vlastní. Na radu okolo stojících instruktorů, že výstup není snadný, a že by měl nejprve vyzkoušet lehčí komín, reagoval po-drážděně: „To je moc lehký.“ Zane-

douho se ozval řinkot karabin, do-provázený tlumeným žuchnutím. Co se stalo? Onen nešťastník vy-padl ze stěny těsně pod kruhem. Je-diný železný klínek, který jako jištění

vložil do skály, se vytrhl, a následo-val čtyřmetrový pád až na zem. Při vší smůle měl hodně štěstí. Odesly to totiž jen obě odražené paty a na-štípnutý kotník.

2. Dvojité věž / Horní skála – Traverzník (obtížnost II)

Výstup vede od břízy nejprve po jemných výstupcích doprava až do skalního kouta a jím vzhůru na vr-chol. Traverz se dá zajistit smýčkou okolo skalního hrotu, v koutku je za-tlučená skoba a výše je možné zalo-žit vklíněnce. Od slaňovacího kruhu na vrcholu lze slanit nebo snadno slézt na druhou stranu skály. V naší horolezecké škole je Traverz-ník velmi oblíbený, neboť je ideálním výstupem pro adepty, kteří mají za